

אז מה יש לנו השבוע?

ראשית, ראיון עם אמנון המאירי הידוע בשם "סעדיה".
קבלתי את אישורו להעלות את הראיון ותודה לך, אמנון!!
פשוט בידור איתך - לא השתניתה מבחינה זאת.
לדעתי, שווה קריאה!

השבוע יש לנו במסגרת מחזורי הכיתות, את כיתת "צבי"
פרטים, דגל, שמות - בפניה המיועדת לכך.
אולי.... אולי.... מישהו מבני/בנות המחזור יספר לנו איזו
אנקדוטה או משהו על כיתת "צבי"? יש מצב??

קבלתי את אישורו של ברוס לחגוג איתו ועם בתיה, את יום הנישואין
שלם.

יש כמה תמונות עם הסבר קטן של ברוס.
המשך כייפי ובהצלחה לזוג ה"צעיר"!!!

מתבשלים עוד כמה דברים אבל כנראה לא השבוע.
לאט לאט אני מקבל קצת חומר כזה או אחר
תודה לתורמים, ואל תראו אותי ככה, חופר לכם...
גם בלי לשלוח משהו לעיתון, הכל תקין
אני פשוט אמשיך לחפור.....

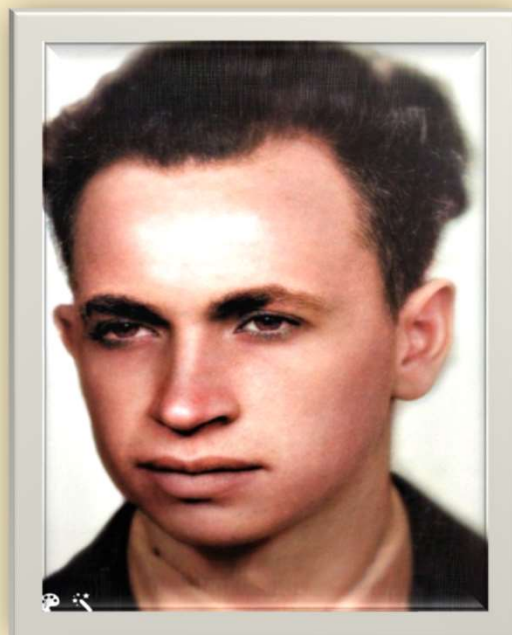
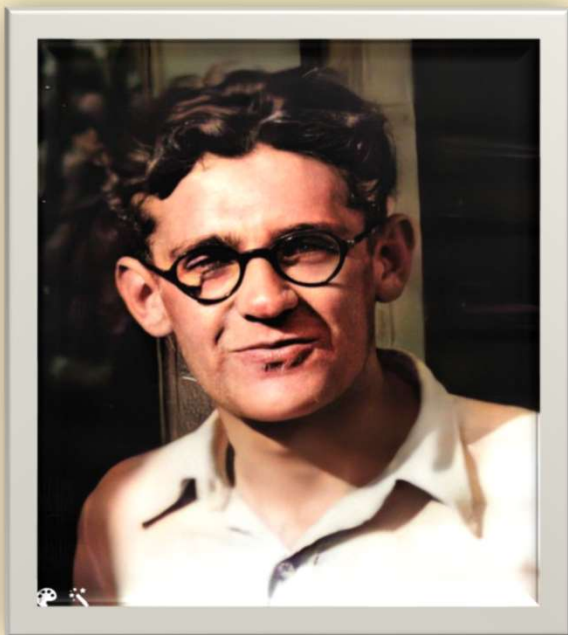


גיליון מס. 010 - תאריך: יום רביעי 23/8/2023

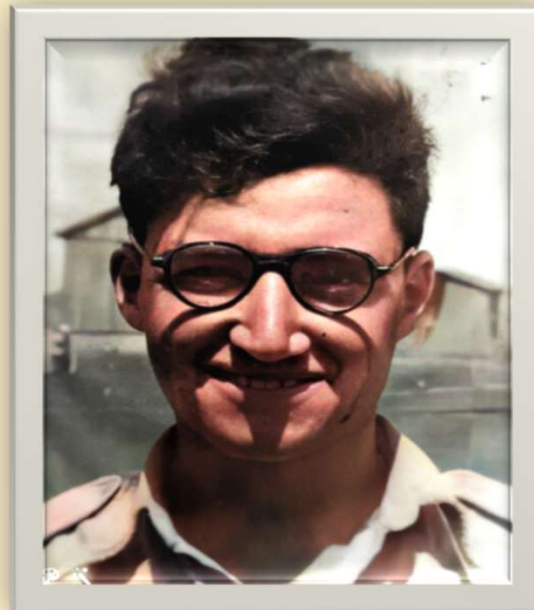
עורך: דוד אלמן - khbbm1@gmail.com

נוסטלגיה? זה לא מה שהיה פעם

אלו הם חברינו: קלמן לחוביץ (המסגר) ואריה בכ (הסנדלר)



ואיתם גם: צבי שחורי "Blackie" - ונינה אשתמוע



כולם מוותיקי היישוב (תנצב"ה) שהקימו את קיבוץ כפר הנשיא

נוסטלגיה? זה לא מה שהיה פעם

את שני אלה אתם וודאי זוכרים.... מה? לא?
הלירה הישראלית הייתה פעם שווה משהו!! היום? פריט מוזאוני.
והפרימוס!!! כמה ארוחות שעשינו על הפרימוס הזה!!!



דיסקט גיבוי 8 אינצ' - הגיבוי של כל הקיבוץ במחשב המרכזי של פעם.
הדיסקט בגודל 8 אינצ'!! ולידו דיסק קטן, אבל תראו את ההבדל:
הדיסקט 8" = מקסימום 1 מגה-בייט. הדיסק הקטן? פי 256,000,000!!!!

(1 GB = 1000,000 MB!!!) - וואי!!! לאן שהטכנולוגיה הגיעה!!!!

Floppy 8"
1 MB max

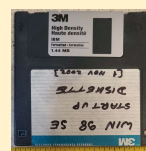
Disk-On-Key
256 GB (so far)



Floppy 5.25"
1.2 MB max



Floppy 3.5"
1.44 MB max



מחזורי בית הספר

מחזור 2 - כיתת צבי



מחזור שני

ואלה שמות: (לפי א-ב)

אביבה בן-חיים, אורי גולן, אמנון דהאן
ג'יליאן טובר, ג'רלדינה רזניק, דליה ריינס
דני נמלי, ונסה אלמן, זאב דייויס
טוביה אשתמוע, יוני בן-חיים, מזל פוזנר
מיכאל טרבור, עמי בן-צבי, רות ניצן

הערות כלשהם? תגובות? תיקונים?

ראיון שערכת עם אמנון המאירי הידוע בתור "סעדיה"

אמנון הוא מכיתת "אייל" וכך מספר אמנון...
בפורים, בטוח אחרי 1964 כי זה היה בחדר האוכל החדש, אז בפורים ההוא התחפשתי לתימני ושרתי "אני סעדיה באתי מתימן". אבא שלי מוסי, בדרך לחדר האוכל צועק לי בקול רם: "סעדיה, שהערכים יכבשו את הקיבוץ תגיד להם שאני אבא שלך!"



תגיד להם שאני
אבא שלך!!!



במשפחה אמא מכינה עוגה כל יום לארוחת ארבע. חותכת חתיכה קטנה לכל אחד. אנחנו מבקשים עוד והיא אומרת: "זה לא ארוחת ערב!!!". היא היתה מכינה עוגה חדשה בכל פעם כי אנחנו חיסלנו את זה כל פעם מחדש. בבית אצלנו תמיד היה רועש. משפחת נמלי היו השכנים ובאופן קבוע היה דני נמלי מרשרש ידיים על הרשת וצועק: "משפחת גרוצקי, נא להנמיך את הווליום!!!"

בשבת היה קיים חוג שהשב"כ אישר: משפחת גרוצקי, בן-חיים וטנא. משה היה רציני כזה ואירית צועקת לו: "Oh Moshe stop it!!" תמיד ג'וני היה מתעצבן על משה ומוסי היה המתווך למרות שהוא, עם האזניים הגדולות שלו, לא שמע כלום. אם הוא היה שומע הוא גם היה מתעצבן. למיכל לא היתה זכות דיבור - התפקיד שלה היה לספק עוגות לנוכחים.

בצבא הייתי בסיירת הצנחנים, מוסיף אמנון ואומר, אבל בשלב מסוים אמרתי לעצמי שנמאס לי צעוק כדור! כדור! ולרוץ על הגבעות. משעמם. מנועי הזלדות עינינו אותי הרבה יותר - הצלחתי לעבור לחיל החימוש כמכונאי זלדות.

(המשך בעמוד הבא....)

(המשך מעמוד קודם)

השתתפתי במלחמת שלום הגליל 1982, בבקעת הלבנון. בזמן המלחמה התחתנתי עם מרים הקנדית. ב-1988 אומרת לי מרים: "אנחנו לא משלמים מספיק מיסים בארץ - בוא נעבור לקנדה. לקנדה הגעתי באביב 1988. מרים דאגה שהשלג יפשיר כי אחרת לא הייתי יורד מהמטוס. אבל מסתבר שבמשך השנים התרגלתי לשלג.

מאז אני בקנדה. מתגעגע מאד לארץ, למרות שבימים אלה הגעגועים לא כל כך במקום. דבר אחד ברור - לאנשים שאתם גדלתי בארץ תמיד אתגעגע.

סיפור טיפוס מקנדה:

הגעתי לקנדה והיה חורף וקור אימים. יצאנו להחליק ב Rideau Canal זוהי תעלה שהבריטים הכינו נגד האמריקאים בזמנו. מורידים את מפלס המיים, נותנים להכל לקפוא ואז יש לנו משטח החלקה של 10 ק"מ. אני כבוגר צה"ל וקיבוצניק שיודע הכל, כמו כל ישראלי ראוי לשמו, מחליט שהם, הקנדים, לא יראו לי איך מחליקים על קרח. אני אראה להם!! מהר מאד הפכתי להצגה המקומית הטובה ביותר ואפילו מכרו כרטיסים להצגה כיצד אני נופל ונופל ובסיום הגעתי לבית חולים. מאז אני לא מחליק על קרח.

מכונאי הייתי ותמיד אשאר מכונאי. עבדתי 15 שנה עם דילר של ג'נרל מוטורס. לאחר מכן עברתי לחברת האוטובוסים שמפעילה את התחבורה הציבורית בעיר הבירה של קנדה - אוטווה. כאן אני עובד עד היום.

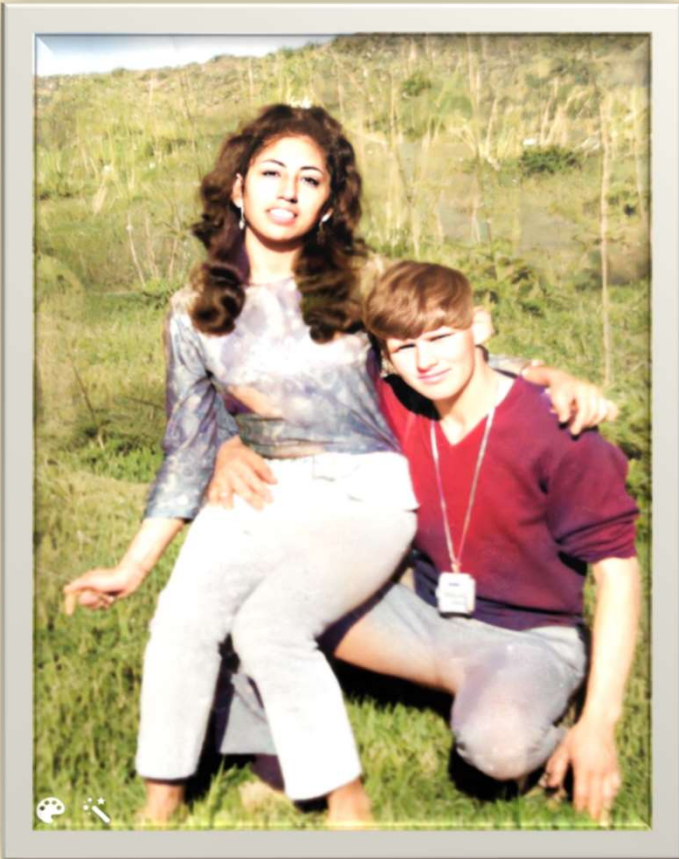
קשרים: פתחתי קבוצת ווטסאפ של כיתת אייל - הכיתה הכי מוצלחת בכפר הנשיא. יש לנו גם קבוצת ווטסאפ עם החבר'ה שאיתם הייתי בשנת שרות בשדה בוקר ועוד קבוצת ווטסאפ עם החבר'ה מהצנחנים שנקראת "אחים לנשק". בגדול, אני יצאתי מהקיבוץ, אבל הקיבוץ לא יצא ממני.

תוספת קטנה שלי: זה פשוט מעניין ובידור לדבר עם אמנון. אני לא יודע מי נהנה מזה יותר. אמנון עמד היטב ב"חפירות" שלי - כל הכבוד!! - תודה אמנון!!

ראיין והביא לדפוס: דוד אלמן



היום חוגגים!



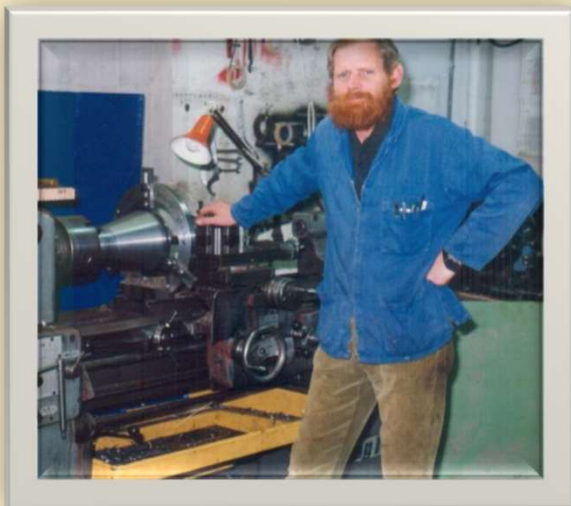
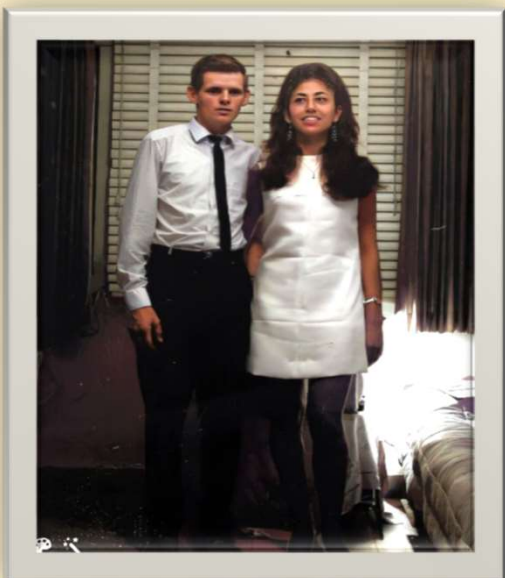
Bruce says:

*"54 years ago
Batya and I
married.*

*This first pic is one
year before that, in
1968 when we
started our
relationship.*

*No end to her
talents.*

***Happy
Anniversary Dear
Batya!!"***



מערסל המערכת

מה עוד היה לנו השבוע?

לא יודע מה אצלכם... אצלי הייתה פתיחת תערוכה של כל ציורי הנקודות שלי ועבודות הרקמה. יחד איתי הציגה מרים (זוגתי) את עבודות הקולאג' שלה.

היו הרבה אורחים וגם במחויץ, אנשים שאנחנו מכירים מעמותת וותיקי הגליל בתל חי.

רוצה לומר שמאז שנכנסנו לגמלאות למדנו הרבה, והראשון שלמדנו היה: "עושים מה שרוצים ולא מה שצריך".

זה משפט פלאים. לא שלא ידעתי את זה מקודם אלא שלא ממש הפעלתי את זה בחיי. פתאום כל דבר שאני עושה זה פשוט כייף!! הרי בעבר הייתה לי (ונראה לי שלרבים אחרים) - הייתה לי הרגשה שאם אני "יותר מדי" נהנה בעבודה, אני כנראה לא עובד כמו שצריך.

כן הרבה שטויות מסוג זה עברו עלי, שלא לדבר על המשקולת הזאת שנקראת "מה יגידו". מכירים את זה? מי שלא מזהה אצלו דבר כזה כדאי שיחטט קצת יותר לעומק. רק אומר....

תקופת הגמלאות, הגיל השלישי, גיל התבונה או איך שלא יקראו לזה, מבחינתי גיל נהדר!! לא הייתי רוצה לחזור מ"מ אחורה.

מצידי שיקראו לי "זקן", "קשיש", "אלטע קאקער" או כל דבר אחר.

בסופו של דבר אני מחליט מה שיזיז לי ומה לא.



דוד אַלמֶן - השם שמור במערכת

ΔΥΔ - ΔΥΔ - ΔΥΔ

האמת על עולם המחשבים

בראשית ברא אלוהים את ה- "פִּיט" ואת ה- "פִּייט", ומהם הוא יצר את ה- "מילה". והמילה הייתה תוהו ובוהו ורק שני "פִּיט" היו בה, ויבדל אלוהים בין ה- "1" לבין ה- "0". וירא אלוהים את העולם הבינארי כי טוב.

ויאמר אלוהים "יהי המידע" ויהי כן. ויאמר אלוהים "יקנוה המידע למקומותיו". ויעש אלוהים את הדיסקט ואת הדיסק הקשיח ואת התקליטור. כך יצר אלוהים את המחשב ויקרא לו "חומרה" כי מין החומר עשיתיהו. ויצור אלוהים את התוכנה ואת התכנית, קטן וגדול יצר אותם. ויברך אותם אלוהים ויאמר להם "לכו ורבו ומלאו את הזיכרון". ויוסף אלוהים ויאמר להם, "אעשה לכם מתכנתים". ויברך אלוהים את המתכנת ויאמר לו "הינה נתתי בידך את כל המידע". וירא אלוהים והינה טוב מאד.

וישם אלוהים את המתכנת אשר יצר במרכז המידע לעבדו ולשמרו. יאמר אלוהים למתכנת "בכל תוכנות מרכז המידע השתמש אך לא בתכנית **חלונות**!" ויאמר אלוהים "לא טוב היות המתכנת לבדו, אעשה לו עזר כנגדו". ויקח עצם מהמתכנת ויצור בו את המשתמש. על כן יעזבו המתכנת והמשתמש את בית אביהם והיו לגוף אחד. ויעבדו שניהם תחת מערכת "**דוס**" ולא התבוששו. וביל גייטס היה ערום מכל מתכנתי השדה. ויהי היום ויאמר ביל למשתמש "מה זאת אמר לך אלוהים כי תשתמש בכל התוכניות ורק ב **חלונות** לא תשתמש?" ויען המשתמש ויאמר "כך אמר לי אלוהים, בכל התוכניות תוכל להשתמש אך בחלונות לא תיגע!" כי ביום נגעת בו מות תמות!"

ויען ביל למשתמש "יודע אלוהים כי ביום השתמשת ב**חלונות**, תהיה כמוהו, תוכל ליצור כל העולה ברוחך בלחיצת עכבר".

וישם המשתמש את **חלונות** במחשב ויאמר למתכנת כי טוב. ויחפש המתכנת קבצים חדשים בכל מערכת המידע. וישאל אותו אלוהים "מתכנת, מדוע הינך מחפש קבצים חדשים?" ויען המתכנת "יען כי קבצים חדשים אינם נמצאים במערכת **דוס**".

ויאמר אלוהים לביל גייטס "ארור תהיה ושנוא תהיה על כל המשתמשים. על עכברך תלך ותמכור **חלונות** כל ימי חיך!"

ויאמר אלוהים למשתמש "עקב לא שמעת בקולי והשתמשת ב**חלונות** - יעלה ה**חלונות** במחשבך ויזלול כל חלקה בזכרון המחשב. הרבה ארבה עצבונך. בעצב תשתמש בתכנית **חלונות** ולעולם תדרש לעזרת המתכנת"

ויאמר למתכנת "עקב שמעת לביל גייטס, לעולם לא תהיה מבסוט ותחפש תוכניות טובות יותר כל ימי חיך. כל תוכניותיך תהיינה מלאות בשגיאות ותאלץ לשדרג כל ימי חיך" ויגרש אותם אלוהים ממרכז המידע וישם בו משמר למנוע חזרתם.

ויישם עליו סיסמה: "**Genral Protection Fault!**"

נו, ואני שואל אתכם...

האם לדעתכם אלוהים מאמין בדת?

האם דג יכול להיות צמא?

למה שאני מזמין עוגה עגולה
היא מגיעה בקופסה מרובעת?

ילד: "אמא, זה נכון שהחסידה
הביאה אותי?"

אמא: "כן חמוד שלי"

ילד: "אז מה? אבא הוא אימפוטנט?"

יום אחד, שנחשוב על התקופה
הזאת, נביט לאחור...
ונכנס ישר ברכב שלפנינו!!!